

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 3Er/755/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315206844
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šmrhola
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2023:4315206844.2

Uznesenie

Okresný súd Levice v exekučnej veci oprávneného: 365.bank, a. s. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, v zast. Advokátskej kancelárie RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471 proti povinnému: B., o vymoženie 1.904,67 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Exekúciu vedenú na Okresnom súde v Leviciach pod sp. zn. 3Er/755/2015 vyhlasuje za n e p r í p u s t n ú a z a s t a v u j e j u.
- II. Súdnemu exekútorovi JUDr. Jozefovi Ďuricovi so sídlom Exekútorského úradu Zvolen p r i z n á v a náhradu trov exekúcie vo výške 62,26 eur, ktoré je o p r á v n e n ý povinný uhradiť súdnemu exekútorovi do 3 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Levice (ďalej len „súd“) dňa 23.06.2015 poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu so sídlom Exekútorského úradu Zvolen (ďalej len „súdny exekútor“), vykonaním exekúcie vo veci hore uvedených účastníkov.
2. Z obsahu exekučného spisu vyplýva, že oprávnený uzavrel dňa 27.12.2010 s povinným Zmluvu o úvere č. 9747605810 (ďalej len „zmluva o úvere“ alebo „zmluva“) v spojení s Obchodnými podmienkami pre úver a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej len „VOP“), podľa ktorej oprávnený poskytol povinnému úver vo výške 2.000,00 eur a povinný sa zaviazal poskytnuté prostriedky vrátiť v pravidelných 70 splátkach po 60,27 eur. Keďže si povinný svoj dlh riadne a včas nesplnil, veriteľ sa obrátil so žalobou na Stály rozhodcovský súd zriadený pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná a.s., IČO: 35 862 882, so sídlom Trnavská cesta 7, 831 04 Bratislava, ktorý dňa 30.05.2014 vydal rozhodcovský rozsudok pod sp. zn. IA-C/0314/4632, a to v zmysle zmluvného dojednania v bode 6 zmluvy o úvere. Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.07.2014 a vykonateľnosť dňa 04.08.2014 a na jeho podklade je vedená predmetná exekúcia (ďalej len „exekučný titul“).
3. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.
4. Podľa § 41 ods. 2 písm. d) EP, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.
5. Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví ak, exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.
6. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

7. Podľa § 45 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní s účinnosťou 01.07.2009 do 31.12.2014 (ďalej len „ZRK“), súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

8. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9. Podľa § 2 písm. a) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania; zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

11. Právna úprava spotrebiteľskej zmluvy je v našom právnom poriadku obsiahnutá v § 52 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ, pričom jej charakteristickým znakom je to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ bez možnosti spotrebiteľa tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Charakteristickým znakom týchto zmlúv je, že sú spravidla vopred pripravené na formulároch a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu týchto zmlúv alebo ich zmien.

12. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (účinnosť od 01.06.2010 do 31.12.2010), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

14. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

15. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 54 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka obsahuje exemplifikatívny, a teda neuzavretý výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Tento výpočet je zo strany zákonodarcu neustále dopĺňaný a precizovaný. Týmto spôsobom zákonodarca reaguje na nesprávnu aplikačnú prax. Zmyslom a cieľom úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku je totiž poskytnúť spotrebiteľom v SR, ako členskom štáte EÚ, minimálne taký štandard ochrany, aký stanovuje smernica 93/13/EHS.

19. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoRK“), rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

20. Podľa § 4 ods. 2 ZoRK účinnom v čase uzavretia zmluvy, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

21. Skúmanie obsahu rozhodcovského rozsudku musí predchádzať prieskum právomoci rozhodcovského súdu, ktorá sa zakladá rozhodcovskou zmluvou. Ak je rozhodcovská zmluva neplatná, rozhodcovský rozsudok nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom. Dohoda zmluvných strán o tom, že majetkové spory vzniknuté zo zmluvy bude rozhodovať len rozhodcovský súd (rozhodca) je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

22. V rozhodnutí Krajského súdu v Prešove, č. k. 12CoE 11/2011-28 zo dňa 10.5.2011, súd rozhodol, že tzv. rozhodcovská doložka predpokladá uzavretie písomnej dohody a nepostačuje len odkaz na všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Ak rozhodcovská zmluva nebola uzavretá písomne, nie je podpísaná účastníkmi a nepostačuje len všeobecné prehlásenie dlžníka, že súhlasí so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane zmluvy, možno konštatovať, že nedošlo k platnej dohode o rozhodcovskej zmluve.

23. Vo veci 3 Cdo 146/2011 Najvyšší súd SR judikoval, že cit.: „Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd.“

24. Ustanovenie § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka obsahuje exemplifikatívny, a teda neuzavretý výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Tento výpočet je zo strany zákonodarcu neustále dopĺňaný a precizovaný. Týmto spôsobom zákonodarca reaguje na nesprávnu aplikačnú prax. Zmyslom a cieľom úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku je totiž poskytnúť spotrebiteľom v SR, ako členskom štáte EÚ, minimálne taký štandard ochrany, aký stanovuje smernica 93/13/EHS.

25. Podľa čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernice“), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

26. Podľa čl. 2 písm. a) smernice, na účely tejto smernice, nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3.

27. Podľa čl. 3 ods. 1 smernice, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

28. Podľa čl. 3 ods. 3 smernice, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré môžu byť považované za nekalé.

29. V zmysle ods. 1 písm. q) prílohy smernice sa za nekalú podmienku považuje aj neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane.

30. Súd po preskúmaní listinných dôkazov dospel k názoru, že v zmysle zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi veriteľom - oprávneným, ako právnickou osobou a povinným ako fyzickou osobou, sa jedná o vzťah spotrebiteľský. Na základe uvedeného má súd za jednoznačne preukázané, že sú splnené podmienky pre posúdenie predmetnej zmluvy ako spotrebiteľskej a na právny vzťah medzi účastníkmi je nutné okrem ustanovení zmluvných dojednaní aplikovať aj príslušné ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ktoré majú kogentnú povahu a sú súčasťou obsahu záväzku bez ohľadu na dohodu strán.

31. V zmysle uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica z 24. februára 2011, sp. zn. 17CoE/47/2011, Slovenská republika svoj záväzok voči Európskej únii poskytnúť spotrebiteľovi zvýšenú ochranu vzhľadom na jeho postavenie v spotrebiteľských vzťahoch si plní prostredníctvom viacerých zákonov, medzi inými Občianskym zákonníkom, kde v §-e 53 zakotvuje, že neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné, ale aj Zákonom o rozhodcovskom konaní, v ktorom ukladá exekučnému súdu aj v štádiu exekučného konania skúmať, či rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom a po zistení, že rozhodcovský rozsudok takéto nedostatky má, exekúciu zastaviť.

32. Po preskúmaní obsahu súdneho spisu, súd dospel k záveru, že rozhodcovská doložka, nachádzajúca sa vo VOP - bod 10.2.2, od ktorej rozhodcovský súd odvodzoval svoju právomoc vo veci konať a rozhodnúť, je neplatná.

33. Vznik rozhodcovskej doložky vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa a jeho slobodnú voľu o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne (§ 53 ods.3 OZ). Z predložených listín nevyplýva, že by si uzavretie rozhodcovskej doložky, ktorá je súčasťou VOP v takomto znení výslovne vymienil povinný a vzhľadom na formulárový charakter rozhodcovskej doložky ako aj samotných VOP nemožno dospieť k záveru, že by povinný mal možnosť obsah rozhodcovskej doložky akýmkoľvek spôsobom meniť.

34. Pokiaľ ide o obsah rozhodcovskej doložky, táto síce dáva dlžníkovi možnosť obrátiť sa v spore s veriteľom aj na všeobecný súd (bod 10.2.2 b), ale v prípade podania žaloby veriteľom na rozhodcovskom súde je dlžník nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu bez možnosti domáhať sa ochrany svojich práv na všeobecnom súde, čo exekučný súd posudzuje ako zmluvné dojednanie, ktoré je v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo spotrebiteľskej zmluvy. Jedná sa tak o neprijateľnú zmluvnú podmienku, na ktorú súd prihliadne aj bez návrhu a rovnako aj bez návrhu súd exekúciu zastaví, ak ide o plnenie z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy/doložky má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť)

rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/1/2012 zo dňa 21.3.2013). Súd zároveň poukazuje na Uznesenie KS v Žiline zo dňa 15.02.2022 pod sp. zn. 1CoE/36/2021.

35. S poukazom na uvedené má súd za to, že rozhodcovská doložka bola už v čase jej uzavretia neprijateľnou podmienkou a ako taká bola už od počiatku neplatnou podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Rozhodcovské konanie sa tým uskutočnilo bez riadneho zmocnenia zo strany zmluvných strán a rozhodcovský rozsudok vydaný v takomto konaní nemôže byť riadnym exekučným titulom na vykonanie exekúcie (je materiálne nevykonateľný), preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I.

36. Podľa § 9a ods.1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

37. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

38. Podľa § 200 ods.5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

39. Súdny exekútor si žiadal priznať náhradu trov exekúcie vo výške 62,27 eur (vrátane DPH).

40. Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor plateľcom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného predpisu, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

41. Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20131001.html>>). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

42. Podľa § 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 288/1995 o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení vyhlášky 141/2008 Z. z. (ďalej len vyhláška), účinnosť od 1.1.2009 Touto vyhláškou sa ustanovuje výška odmeny súdneho exekútora, náhrady jeho hotových výdavkov, náhrady za stratu času a spôsob ich určenia, ako aj výška primeraného preddavku na odmenu súdneho exekútora a na náhradu jeho hotových výdavkov za činnosť podľa osobitného zákona1) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/288/20090101.html>> (ďalej len „zákon“).

43. Pokiaľ ide o paušálnu odmenu táto sa podľa § 15 ods. 1 vyhlášky priznáva za taxatívne vymenované úkony exekučnej činnosti. Paušálna suma za každý jednotlivý úkon exekučnej činnosti je 3,32 €.

44. Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky, ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak súd exekúciu zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

45. Súdny exekútor žiadal priznať odmenu súdneho exekútora podľa § 14 ods. 1 vyhlášky v zákonom stanovenej minimálnej výške. Súd nevzhliadol dôvod, pre ktorý by nebolo možné súdnemu exekútorovi priznať túto minimálnu odmenu, a preto mu ju priznal.

46. Na základe vyššie uvedeného súd priznal odmenu súdnemu exekútorovi v zmysle § 14 ods.1 vyhlášky vo výške 33,19 eur.

47. Podľa § 22 vyhlášky súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti, táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky. Účelnosť vynaložených hotových výdavkov je nutné posudzovať vo vzťahu k času účelne vynaloženému a k účelne vykonaným paušálne odmeňovaným úkonom v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti.

48. V časti náhrady hotových výdavkov súd priznal súdnemu exekútorovi odmenu za poštovné spolu vo výške 18,70 eur.

49. Súdny exekútor preukázal, že poštovné náklady boli vynaložené v tejto výške, a to priloženými fotokópiami doručeníek, preto mu súd priznal takto vyčíslené náklady.

50. Podľa § 23 ods. 1 a 2 vyhlášky, náhrada za stratu času patrí súdnemu exekútorovi pri úkonoch vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom jeho exekútorského úradu alebo kancelárie, a za čas strávený na ceste do tohto miesta a späť. Náhrada podľa odseku 1 je 0,66 eura za každú aj len začatú polhodinu.

51. Súdny exekútor žiadal priznať aj náhradu za stratu času vo výške 10,38 eur, ale nakoľko súdny exekútor nijako nepreukázal uskutočnenie úkonov mimo sídla jeho exekútorského úradu, súd mu nemohol túto náhradu priznať.

52. Keďže súdny exekútor preukázal, že je platiteľom DPH, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady v zmysle § 196 EP a túto daň vo výške 20 % teda o 10,37 eur, a teda mu patrí 62,26 eur.

53. Podľa § 203 ods.1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

54. Z uvedeného vyplýva, že trovy exekučnej činnosti potrebné na účelné vymáhanie nároku predstavujú spolu 62,26 eur, ktoré oprávnený uhradí súdnemu exekútorovi v zmysle § 203 ods. 1 Exekučného poriadku.

55. Podľa § 238 ods. 3 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak uznesenie ukladá povinnosť plniť, lehota na plnenie začína plynúť od doručenia uznesenia; jej uplynutím je uznesenie vykonateľné. Ak uznesenie neukladá povinnosť plniť, je ním subjekt viazaný dorúčením.

56. Podľa § 232 ods.3, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

57. Podľa § 234 ods.2, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

58. Na základe uvedeného a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokoch tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti výroku I. tohoto uznesenia je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Proti výroku II. tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné.